

לכל אדם יש סיפור

שירלי (נחמה) פרקש
צילום: עדי אדר

מי הזיז את הגבינה שלי

פרידה מזור (61) מחולון, מנהלת חשבונות ומספרת סיפורים, רק רצתה לצבוע את המחסן כדי לשמח את אמה

שאמא תמיד הייתה אומרת לנו, בעברית מתובלת ביידיש, שגבינה לבנה 'זה כמו סיד' כשרצתה שנאכל כראוי. היא לא ידעה להגיד סידן, ורק ידעה ש'סיד' זה חומר בריא לעצמות. מכאן הסקתי שאם חסר לנו סיד בפח הצבע, אפשר לשים גבינה לבנה ולצבוע בה.

"אחי רץ מיד הביתה והביא את כל הגבינה הלבנה שמצא במקרר: נתח הגון של גבינת 'קרש', אותה גבינה לבנה שהיו חותכים פעם לפי משקל, חבילה של גבינה שמנה וגם בק' בוק חלב, ליתר ביטחון. נרגשים ושמחים ערבבנו את הגבינה בסיד והמשכנו לצבוע. לחומר החדש היה מרקם גבישי מוזר וגם ריח לא ברור, אבל המשכנו בעבודה.

"אחר כך, כשגם החומר הזה נגמר לנו, שוב הפגנתי יוזמה. הלכתי עם אחי למכולת של ארון קנטור, זה שאמא תמיד אמרה לנו לרשום אצלו בפנקס השחור, וקנינו שתי חבילות גבינה לבנה. ארון קנטור אפילו לא שאל אם אמא מרשה.

"בינתיים פשטה השמועה בקרב שאר ילדי השכונה המ' שועממים, וכולם התנדבו לצבוע איתנו את המחסן. כל אחד הלך לביתו וחזר עם כל מה שנראה לו בר צביעה: מברשות שונות לניקוי שטיחים, מטאטאים שנתרו בהם רק כמה זי' פים, מברשות שיניים מחדר האמבטיה ואפילו ליפה שבאותם ימים היו מתרחצים איתה. כשנגמר ה'סיד' שלחתי אותם לה' ביא גבינה, וכולנו צבענו במרץ.

"חגגנו וחגגנו - עד שאמא הגיעה ונעמדה ברלת. כולנו היינו מלוכלכים ורטובים, הגבינה נזלה מסביבנו והס' ריחה, חלק מהקירות נותרו שחורים וחלקם כבר היו צבועים במין לבן משונה, ואמא פשוט קפאה על מקומה. אנחנו עמדנו שם בעיניים בורקות, מצפים ונרגשים, מחכים לשמוע דברי שבח ותהילה.

"אבל אמא כעסה. כעסה וצעקה עלינו, ותוך כדי כך נתקפה גם בפרצי צחוק בלתי נשלטים. שאר הילדים נעל' מו מהר לבתיהם, ורק אנחנו שלושנו נשארו שם, נעלבים ומאוכזבים. רצינו לעשות הפתעה ולשמח את אמא, ולא הבנו למה היא כועסת כל כך. אחר כך אמא הלכה וצעקה גם על ארון קנטור מהמכולת, ומאותו יום לא יכולנו לרשום יותר בפנקס שלו.

"הסיפור הזה ליווה את כל שנות ילדותנו, ורק כשבגרנו היינו מסוגלים סוף סוף לצחוק עליו ולהתגבר על האכזבה".

למה רציתי לספר את הסיפור שלי:

"אחרי שהוריי נפטרו, חזרתי לגור בבית ילדותי. השכונה השתנתה מאוד, כמעט אי אפשר להכיר את הרחובות הישנים, ואני מתגעגעת מאוד לימי התום ההם, לדלתות הפתוחות, להנאות הפשוטות, לרברים הקטנים. אני משחקת בתיאטרון הקהילתי של חולון, שם אני משתתפת בהצגה 'השכונה שלי', ומקווה שמשוהו מעידן התמימות של פעם יטפף גם לצעירים של היום.

שנות ילדותי עברו עלי בשיכון ותיקים בחולון. רוב התושבים ברחוב שלי היו ער' לים חדשים, רובם ניצולי שואה מפולין. כולנו התגוררנו בבתים קטנים, חד קומ' תיים ודריקומתיים, ולאחרים מאיתנו היה גם מחסן קטן בחצר, שקירותיו עשויים עץ מזופותות שנלקחו מליפט ישן.

"אבא שלי, צבר ממוצא תימני, פגש את אמא, פולנייה ניצולת שואה, במחנה בקפריסין. הוא היה טבח בצבא הבריטי ואמא הגיעה באוניית מעפילים. הם התאהבו והתחתנו. אני הבכורה, ואחריי נולדו אחות ואח.

"באחד מימי החופש הגדול, כשחיכנו לאמא שתחזור מהעבודה, מצאנו את עצמנו, שלושה ילדים בגילים עשר, שבע ושש, מחוסרי תעסוקה. טלוויזיה כמוכן לא הייתה אז, גם לא מחשב ואינטרנט, ורוב הזמן שיחקנו ברחוב בקלאס, חבל, גומי, מחבואים, חמור ארוך וכדומה. אלא שאותו יום היה חם מכדי לשחק בחוץ, וכך ישבנו לנו בבית, משועממים להפליא.

"פתאום הבליוח במוחי רעיון. הצעתי לאחים שלי לעשות הפתעה לאמא ולסדר את המחסן הקטן בחצר. היא התלוננה תמיד שהוא מבולגן מאוד ואסרה עלינו להיכנס לשם פן ייפול לנו משהו על הראש.

"הרעיון מילא אותנו שמחה. חשבנו על כך שאמא תחזור מהעבודה ותשמח מאוד לראות את המחסן מסודר ונקי. אמרנו לעצמנו שהיא בטח תתגאה ב' לדים החרוצים והטובים שלה.

"המחסן היה חשוך וקצת מפחיד, אבל בכל זאת נכנסנו פנימה. מצאנו אותו עמוס בכל מיני רהיטים ישנים וכלי עבודה של אבא, וגם בכל מיני חפצים שאמא חשבה שאולי נצטרך פעם. הדלת הפתוחה הכניסה קצת אור, ומעט שמש נכנסה מבעד ל' רכים.

"הסתובבנו, נגענו בכל דבר, ופ' תאום גילינו בפינה פח גדול של סיד. מיד קפצתי על המציאה. הצעתי לצבוע את המחסן בסיד שמצאנו, משוכנעת שאמא נורא תשמח. חיפשנו ומצאנו מברשת ישנה, אחותי הביאה את כל המכחולים שלה משיעורי הציור, ועל הדרך גילינו גם כמה ספוגים ומבר' שות. התחלנו לצבוע, וכמוכן שתוך כדי כך התלכלכנו מאוד, התזנו צבע זה על זה והשתעשענו כהלכה.

"אלא שהסיד, שהיה מעור' רב במים, הספיק בקושי לחצי קיר, ואז עלה במוחי רעיון נוסף. נזכרתי

אם גם לכם יש חוויה מיוחדת שעברתם, אירוע שאתם מתים לשתף בו אחרים, או משהו אישי ששמרתם בבטן ועכשיו אתם מוכנים לספר עליו - הנה, יש לנו כאן עמוד בשבילכם. צלצלו אלינו 03-6386951-ל או שלחו מייל: farkash33@gmail.com ונחזור אליכם

